

Tunge, mørke natteskyer

Tekst: Jakob Knudsen, 1890

Melodi: Carl Nielsen, 1919

Tunge, mørke nattesky'r
op ad himlen drager,
hjem til skovs af marken flyer
hist de sorte krager.
Skumringen sig breder ud,
det er mørkt omsider.
Vær os nær, du kære Gud,
medens natten lider.

Vær mig nær, thi uden dig
ensomhed mig truer,
vær mig nær, thi uden dig
jeg for mørket gruer.
Hold mig med din faderhånd,
så jeg dig fornemmer,
fri mig ud af mørkets bånd,
så min frygt jeg glemmer.

Lad mig føle, hver gang når
verden bli'r mig øde,
at du, Fader, hos mig står,
og i sådan møde.
Og når natten i mit bryst
hjertet vil omlejre,
o, da skjænk mig livsens trøst,
vind mig lysets sejre.

Tung og mørk den tavse nat
over jorden spænder,
hist kun bag et vindue mat
vågelys der brænder.
Du, som lindrer sorg og nød,
al vor synd forlader,
lyser op den mørke død,
tak! du lysets Fader!